

[Pelle Voigt]

re ét eksempel fra hr. Per Stig Møller eller fra udenrigsministeren på, hvor NATO vil skære ned, hvor der skal foretages asymmetriske nedskæringer på vores side, eller det viser sig at forholde sig sådan, som jeg tror, nemlig at hele denne snak er mundsvejr, at man går ind for ensidig nedrustning på Warszawapagtsiden og oprustning fra vor side, hvor man kan komme af sted med det, og at det dagsordensforslag, der er fremsat her af Socialdemokratiet og regeringspartierne, i virkeligheden ikke dækker over nogen reel enighed, hvilket vil vise sig i den kommende tid og under det videre arbejde med disse spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 74 af Lasse Budtz (S), Per Stig Møller (KF), Bjørn Elmquist (V), Jørgen Estrup (RV), Arne Melchior (CD) og Inger Stilling Pedersen (KRF) (se foran)

vedtoges med 98 stemmer (S, KF, V, RV, CD, FP og KRF) mod 4 (FK); 17 (SF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 73 af Pelle Voigt (SF) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om revision af bistandslovens bestemmelser vedrørende børn.

Af Kirsten Lee (RV) m.fl.

(Fremsat 15/3 88).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Uden glæde må jeg udsætte mødet i foreløbig Det er ikke venligt ikke at bidrage til, at folketingsarbejdet kan fungere uforstyrret.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg beklager meget.

Ifølge det foreliggende forslag opfordres regeringens til at nedsætte et sagkyndigt udvalg, der skal udarbejde forslag til ændringer i bistandslovens regler om børn samt udarbejde forslag til nye regler om privat familiepleje.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at hensigten med det er, at det offentlige indsats for det enkelte barn skal have en sammenhængende karakter, både når det drejer sig om forebyggende foranstaltninger, og når barnet fjernes fra hjemmet.

Ifølge forslaget har det været et grundsynspunkt for forslagsstillerne, at man skal styrke de ressourcer, som forældrene har og gerne vil udnytte. Samtidig skal der tages hensyn til barnets retsstilling i alle tilfælde, hvor det offentlige griber ind.

Forslagsstillerne peger i øvrigt på, at der forekommer at være et behov for at få afklaret en række fortolkningsproblemer inden for den private familiepleje. Der peges også på behovet for, at især større børn skal kunne inddrages i de beslutninger, der tages vedrørende deres liv.

Endelig bør det omtalte udvalg se på, om det er rimeligt, at de sociale myndigheder under alle omstændigheder skal arbejde for, at barnet hjemgives.

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg vil være meget åben over for at nedsætte et udvalg af denne karakter. Jeg mener, det er af afgørende betydning, at vi på dette område har så forsvarende regler som overhovedet muligt.

I den forbindelse vil jeg dog gerne pege på, at det måske slet ikke så meget er et spørgsmål om, at reglerne skal ændres, som et spørgsmål om nogle steder at stramme praksis i den daglige forvaltning af reglerne.

Jeg mener således, det er væsentligt, at der ved anbringelse af børn f.eks. i familiepleje tages endnu mere hensyn til, at børnene ikke anbringes i miljøer, der er for forskellige fra de miljøer, børnene kommer fra. Det er også væsentligt, at der gøres en indsats for, at anbringelserne følges, så både børnene og plejefamilierne kan fornemme, at de ikke er glemt, efter at selve afgørelsen om anbringelsen er truffet.

Jeg vil mene, at en række af disse problemer modvirkes, hvis man ved valg af plejeforældre ser efter emner i barnets egen familie, f.eks. bedsteforældre, søskende m.fl.

Jeg tror også, det betyder meget, at man i indsatsen fra socialforvaltningernes side er op-